

[Statsministeren.]

at spørgsmålet tages op til behandling i tinget eller i et af dettes udvalg, f. eks. udvalget for forretningsordenen.

Af *H. C. Toft* til udenrigsministeren (29. august 1966):

„Vil udenrigsministeren ved de forestående forhandlinger søge den engelske told for okse- og kalvekød ophævet for EFTA-landene?“

Tidligere havde den engelske told på kød ikke den store interesse for Danmark, da priserne selv uden told ikke var tilfredsstillende for danske landmænd, men efter indførelsen af de store afgifter på kød og kvæg i fællesmarkedet stiller det sig noget anderledes. Nye afsætningsmuligheder til andre lande end fællesmarkedet vil stimulere priserne og dermed medvirke til at mindske de store afgifter ved eksport til fællesmarkedslandene og således også gavne dansk landbrug.

Udenrigsminister *Per Hækkerups* svar (31. august 1966):

Som bekendt blev det på EFTA-ministtermødet i Bergen i maj 1966 på dansk initiativ besluttet at opfordre medlemslandene til gennem bilaterale forhandlinger at skabe forbedrede muligheder for samhandelen med landbrugsvarer.

Danmark har på grundlag af mandatet fra Bergen indledt en bilateral forhandlingsrunde med de øvrige EFTA-lande, og vi regner med at skulle forhandle med Storbritannien i begyndelsen af oktober. Blandt de ønsker, man fra dansk side vil fremsætte over for Storbritannien, er også en toldafvikling over for EFTA-lande af den britiske told for okse- og kalvekød, herunder særligt for udbenede varer, hvor tolden er 20 pct.

Man har tidligere flere gange fra dansk side rejst dette ønske over for Storbritannien, men det er hidtil blevet afvist bl. a. under henvisning til de problemer, en sådan koncession ville medføre i relation til de traditionelle leverandører, d. v. s. i første række række Argentina, Irland, Australien og New Zealand.

Jeg er helt enig i, at det britiske kødmarked i de kommende år vil kunne have

en interesse for danske eksportører i betragtning af de forringede afsætningsmuligheder til Tyskland og Italien. Vi vil derfor atter med styrke over for englænderne fremsætte ønsket om en EFTA-toldafvikling for kød under de forestående forhandlinger.

Af *Else-Merete Ross* til justitsministeren (7. september 1966):

„Mener ministeren, at det er en krænkelse af værnepligtiges privatliv at spørge dem, om de er homofile?“

Med den indstilling, der trods al oplysning og tale om tolerance endnu hersker i samfundet over for folk med en fra flertallet afvigende seksuel indstilling, som tilfældet er med homofile, forekommer det mig at være en krænkelse af folks private liv at spørge dem, om de er homofile.

For de fleste homofile er det desværre på grund af andre medborgeres reaktion nødvendigt at holde den side af deres liv skjult og hemmelig. Vi er endnu ikke nået så langt, at vi vurderer homofile efter deres menneskelige egenskaber. Opdages det, at en mand er homofil, risikerer han at miste både arbejde og venner, selv om han i væremåde og levevis ikke adskiller sig fra andre, almindelige mennesker.

Så længe denne indstilling endnu er fremherskende, finder jeg det urimeligt at spørge unge værnepligtige, om de er homofile. Hvis en værnepligtig ville svare, at det vil han ikke udtale sig om, ved han, at det efter al sandsynlighed vil blive opfattet, som om han var homofil. Svarer han ja, ved han, hvilken risiko han løber for at blive uglest og hængt ud som „anderledes“. For at bevare sin hemmelighed, som i mange tilfælde end ikke hans forældre og nærmeste kender, må han svare nej.

Hvis ministeren er enig med mig i, at den homofile vil og må reagere således, hvilken mening er der så i at stille værnepligtige dette spørgsmål? Er spørgsmålet ikke kun egnet til at underbygge diskrimineringen over for homofile medborgere?

Justitsminister *K. Axel Nielsens* svar (15. september 1966):

I den senere tid har det i dagspressen været omtalt, at politiet under arbejdet med opklaringen af et mord, der fandt sted